

adjectivul a fost substantivat cu ajutorul sufixului *-ik*. În ucraineană există un substantiv — derivat exact la fel (*городник*) — cu sensul de «grădinar, zarzavagi» (Hrinčenko, s. v.). După acad. Iorgu Iordan apelativul acesta din urmă stă la baza toponimicului bucovinean⁵⁹. Pe hartă sub nr. 28 bis, 52, 51, 51 bis.

Horoiața sau *Horoietă*: pîriu, afluent al Bîrladului, în rn. Bîrlad. În documente apare la 1480 (*Хоркѣта*, Bogd. I, p. 239—240), 1499 (*на Хоркѣти*, Bogd. II, p. 162). La bază e un nume de persoană, un derivat al lui *Гаврило* (cf. mai sus *Hovrila*) cu sufixul *-ѣта* (< sl. com. **-ęta*)⁶⁰: **Гокриѣта* (pronunțat *Hogrîl'ata*) devenit în pronunțarea rominească **Hori'l'ata* > **Horo'l'ata* (asimilare: *o-i* > *o-o*) > *Horoiața* > *Horoietă* (cf. *muiata* > mold. *muieta*). Deoarece, în cazul hidronimului *Horoietă*, numele de persoană îndeplinește funcțiunea de toponimic fără ajutorul unui sufix, e posibil ca creatorii hidronimului să fi fost romini. Dacă l-ar fi creat slavii, el ar fi avut forma **Horoietin* (cf. *Bohotin*, *Miletin*, *Zeletin*, *Bolintin*, *Colentina*, formate cu sufixul posesiv *-in-* de la numele de persoane *Bohota*, *Mileța*, *Zeleta*, *Koleța*)⁶¹. Pe hartă sub nr. 21.

Hreada: nume topic pe moșia comunei Mititei, rn. Năsăud⁶² < ucr. *зрѣда* «strat; albie strîmtă de rîu; loc puțin adînc unde se oprește pluta» (Zelechowski, s. v.). Pe hartă sub nr. 57.

Hreasca: nume de pîriu (*Valea Hreasca*), afluent al Pîriului Curcudeului, care se varsă în Pereschivu (afluent al Bîrladului); nume de sat în rn. Bîrlad; nume topic lingă Doljești în rn. Roman, atestat în letopisețul de la Bistrița sub forma *Хрѣскѣ*⁶³. După I. Bogdan etimonul acestui toponimic este bulg. sîrb. *hrast* «tufiș» (v. sl. *chvratъ*), căruia îi corespunde în rusă *хворост*. Acest toponimic este însă identic cu toponimicul *Hreața*, care se explică din adjectivul ucrainean *зрѣцька* (pronunțat *href'ka*) «grecească»⁶⁴. Pe hartă sub nr. 20, 19, 31.

Hreața: sat, comuna Pleșești, rn. Fălticeni < ucr. *зрѣцька* (Cf. toponimicul precedent). Pe hartă sub nr. 39.

Hrusca: baltă lingă Huși < ucr. *зруцька* «mocirloasa, noroioasa» (Hrinčenko, s. v. *зруцький*)⁶⁵. Pe hartă sub nr. 24.

Hrușca: locuință izolată în fostul jud. Tutova, plasa Pereschiv (Frunzescu, p. 236), rn. Bîrlad < ucr. *зрушка*, diminutiv de la *зруша* «păr (pom)». Pe hartă sub nr. 12.

⁵⁹ Iordan, *Nume de loc.*, p. 265; *Contributions onomastiques*, p. 19, nota 2.

⁶⁰ Un nume moldovenesc derivat la fel este *Unc'ata* (*Uncleata*), scris cu chirilice *Оу(н)каѣта* (a. 1421; Cost. I p. 142), *Оуѣкаѣта* (a. 1429; Cost. I, p. 280), în cazul genitiv *Оуѣкаѣти* (între anii 1421—1437; Cost. I, p. 284, II, p. 884). Tema la care s-a adăugat sufixul *-ѣта* este rominească: *unc'iu* «unchi». Vezi Al. Rosetti, *Limba română în secolele al XIII-lea — al XVI-lea*, Ed. Academiei R.P.R., 1956, p. 43. Privitor la sufixul *-ęta* al numelor de persoană slave, a se vedea Miklosich, p. 12 [226]. În Polonia numele în *-ęta* trebuie considerate ca patronimice. Ele apar numai ca toponimice (Miklosich, *loc. cit.*). Cf. și Witold Taszycki, *Słowiańskie nazwy miejscowe (Ustalenie podziału)*, Cracovia, 1946, p. 48.

⁶¹ Vezi mai sus nota 34.

⁶² Comunicat de G. Giuglea.

⁶³ I. Bogdan, *Cronice inedite atingătoare de istoria rominilor*, București, 1895, p. 71.

⁶⁴ I. Bogdan (*loc. cit.*) consideră *Hreasca* și *Hreața* drept variante formale și le explică pe amîndouă din slava meridională.

⁶⁵ Iordan, *Nume de loc.*, p. 41.